

ΤΟ ΑΣΤΥ ὑπὸ οἰωνοὺς κρίσεις ἀρχάμενον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ διήνυσεν ἤδη τὸ δεύτερον ἔτος. Στρεφόμενον πρὸς τὸ παρελθὸν βλέπει γηθοσύνως τὴν ἀνάντι ὁδόν, ἣν διέτρεξε καὶ τὰ ἐμπόδια, ἅτινα ὑπερεπήδησεν, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀνέλαβεν ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ἥτις τόσον ἐκθύμως τὸ ὑπεστήριξε. Ἀπενίζον ἤδη πρὸς τὸ μέλλον εὐελπί προμαντεύει τὰς νέας δυνάμεις, ἃς θὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ τῆς πολυτίμου ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ.

Καίτοι εὐρισκόμενον ἐν τῇ νηπιακῇ ἡλικίᾳ δὲν ἐπαγγέλλεται ἀκριτομύθως εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὡς τὰ ἄλλα συνομιληκὰ του, νὰ διασώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν πατρίδα, οὔτε νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινωνίαν ἐπὶ τῶν μυστηριωδῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Ἀπλῶς ὑπόσχεται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔμφρονα πορείαν, ἣς ἤρξατο καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ πάσας ἐκεῖνας τὰς βελτιώσεις, ἃς ἡ πείρα κατέδειξε ἀναγκαίας.

Ἴσως εἶνε φειδωλὸν εἰς τὰς ὑποσχέσεις. Ἐὰν εἶνε, τὸ πράττει, διότι ἔχει τὴν εὐσυνειδησίαν νὰ ἐκτελέσῃ ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀναλαμβάνει. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, δὲν εἶνε ἔργον μικρὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν. Ὑπεσχέθη, συγκεντρώσας πάντας τοὺς μετὰ χάριτος γράφοντας, νὰ τέρπῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὑπεσχέθη νὰ παράσῃ εἰκόνας τῶν διασημοτέρων προσώπων καὶ γελοιογραφίας εὐθύμως τῶν καθ' ἑβδομάδα συμβαινόντων. Ἐν βλέμμα πρὸς τὰ παρελθόντα φύλλα δύναται νὰ πείσῃ πάντα, ὅτι οὐ μόνον ἐτηρήθησαν ὅλα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μουσικαὶ συνθέσεις πρωτότυποι καὶ τοπογραφικαὶ καὶ πολλὰ ἀρχαιολογικὰ καλλιτεχνήματα ἐδημοσιεύθησαν. Ἦδη ἐλπίζον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος ὑπόσχεται καὶ χρωματολογικὰς εἰκόνας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου τῶν συνδρομητῶν ἐν γένει νὰ βελτιώσῃ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δύναται ἡ κοινωνία νὰ παρίδῃ τὸ ἔργον ἡμῶν; Δύναται νὰ μὴ χορηγήσῃ ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἀυξήσῃ τὴν ἐπὶ δύο ἔτη ἐκδηλωθεῖσαν εὐμενῆ δεξιότητά της;

ΧΑΝΣΕΝ (ΘΕΟΦΙΛΟΣ)

Ὁ ἔξοχος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν, ὅστις ἦλθε κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βαλκανίου Βιβλιοθήκης, εἶνε Δανός, γεννηθεὶς ἐν Κοπενχάγη τὴν 13 Ἰουλίου 1813. Εἶνε δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἐπίσης, ὡς αὐτὸς, ἐξόχου ἀρχιτέκτονος Χριστιανοῦ Λάνσεν, τοῦ διαγράφαντος τὸ σχέδιον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ καλλίστου τούτου ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἐπιφάνειαν οἰκοδομημάτων τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουστος. Οἱ ἀδελφοὶ Χάνσεν εἶνε ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὧν τὰ ἔργα ἀφίνουσι ἕληνη βαθέα ἐν τῷ παρόντι καὶ διαμορφοῦσι τὴν καλαισθησίαν ἐν τῷ μέλλοντι. Παρ' αὐτοῖς συνδυάζεται ἡ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιότης μετὰ παιδείας συστηματικῆς, εὐρείας, ἀληθῶς κλασικῆς. Διὰ τοῦτο τὰ ἔργα αὐτῶν, ἐκτὸς τῆς αισθητικῆς φιλοκαλίας, φέρουσι πάντοτε τὸν τύπον βαθεῖας μελέτης. Ὁ Θεόφιλος Χάνσεν ἐπορεύσασεν ἀπὸ τοῦ 11ου τῆς ἡλικίας ἔτους ἐπὶ δεκατρία ἔτη ἐν τῇ ἐν Κοπενχάγη Ἀκαδημίᾳ τῶν Τεχνῶν. Ἡ τελειότης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐκείνου καθδρύματος ὡς καὶ ἄλλων τῆς μικρᾶς Δανίας ἐκπαιδευτικῶν καθδρυσμάτων, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ τελειότης τῶν ἔργων τοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη τῶν μέσων καὶ τοῦ πλοῦτος τῶν μεγάλων ἐπικρατειῶν. Ἐκ τοῦ σχολείου τῆς Κοπενχάγης ἀποφοιτήσας ὁ Θεόφιλος Χάνσεν ἀπῆλθεν ἐπὶ τινα ἔτη ὡς ὑπότροφος τῆς Δανικῆς κυβερνήσεως εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖθεν δ' ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον εἰς συνάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐκτοτε πολλάκις ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὧν μέχρι λατρίας ἠγάπησε, κάλλιστα ἐποίησεν ἐν αὐτῇ καλλιτεχνικὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα, οἷον τὸ Σιναιὸν Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ μέγαρον τοῦ Λημνίου, τὴν Σιναιάν Ἀκαδημίαν. Αἱ δ' Ἀθηναῖοι οἰοῦν ἀποδόουσαι τὸ εὐεργέτημα ἔσχον σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῆς καλαισθησίας τοῦ Θεοφίλου Χάνσεν, διότι ἡ ἐντύπωσις τῶν ἐν αὐταῖς ἀπαραμίλλων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, μετέβαλεν ὀριστικῶς τὰς κλίσεις του ἀπὸ ρομαντικῶν καὶ μεσαιωνικῶν εἰς κλασικὰς. Αὐτὸς τὸ τέκνον τοῦ Βορρᾶ, ἀνεβάπτισθη, οὕτως εἶπεῖν, ἐν τῷ μεσημβρινῷ φωτὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ Θεόφιλος Χάνσεν καὶ ὁ μεγαλοφυῆς ἀδελφὸς αὐτοῦ Χριστιανός, ἔδωσαν τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν αἱ ἀναγεννώμεναι Ἀθῆναι. Ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπεκτείνεται, οὕτως εἶπεῖν, ἐφ' ὅλης τῆς πόλεως. Εἰς τοὺς Χάνσεν ἐπίσης καὶ ἰδίως εἰς τὸν Θεόφιλον, ὀφείλεται ὁ διὰ πλείστον καὶ καλλίστων μνημείων μετασχηματισμὸς τῆς μεσαιωνικῆς Βιέννης εἰς ὠραιστάτην πόλιν, εἰς ἣν κυρίως ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ καλαισθησία. Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ ἐνδοξὸς καλλιτέχνης ὃν φιλοξενοῦσι σήμερον αἱ Ἀθῆναι, ὡς ἴδιον τέκνον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ γενικῇ νεκρώσει καὶ τῇ ἀπελπιστικῇ ἐλλείψει πάσης πολιτικῆς ὕλης πρὸς συζήτησιν συνετάραξεν ἀληθῶς τὴν πρωτεύουσαν, ἦτο ὁ γενόμενος τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην σεισμὸς. Οἱ κοιμώμενοι Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐντρομοὶ ἠγέρθησαν ἀπὸ τὴν κλίνην των νομίζοντες, ὅτι ἐπανελήφθη κάπου τῆς Ἑλλάδος ἡ περυσινὴ συμφορὰ. Εὐτυχῶς αἱ ληθηθεῖσαι εἰδήσεις διέφευσαν τοὺς φόβους, ἀλλ' ἐν αὐτῷ διέφευσαν καὶ τὴν ἐπικρατούσαν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ξύλινα κτίρια καὶ οἰκοδομήματα δὲν πάσχουσιν ἐκ τῶν σεισμῶν, διότι τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι σοβαρῶς ὀπωσοῦν βλαβὴν μέρος ἦτο τὸ Ξυλόκαστρον.

*

Ὁ σφοδρὸς αὐτὸς σεισμὸς διέσεισεν ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πρὸ πάντων διέσεισε τὴν ἰδέαν ἐκείνων, οἵτι-